

Indhold

Forord	7
Prolog	9
1. Kærlighedens bøddel	25
2. „Hvis voldtægt var lovlig ...“	93
3. Frøken fed	118
4. „Døden tog den forkerte“	159
5. „Jeg troede ikke, det kunne ske for mig“	193
6. ‘Denne gode nat’	204
7. To smil	224
8. Tre uåbnede breve	250
9. Terapeutisk monogami	283
10. På sporet af drømmeren	305

Forord

Over halvdelen af denne bog blev skrevet i løbet af et sabbatår med mange rejser. Jeg er en række enkeltpersoner og institutioner taknemmelig for deres gæstfrihed og hjælpsomhed under skriveprocessen: Stanford University Humanities Center; Rockefeller Foundation Bellagio Study Center; Mikiko og Tsunehito Hasegawa i Tokyo og på Hawaii; Caffé Malvina i San Francisco; Bennington College Creative Writing Program.

Jeg står i taknemmelighedsgæld til min kone, Marilyn (som altid min hårdeste kritiker og fasteste støtte); til Phoebe Hoss, min inspirerende forlagsredaktør under arbejdet med såvel denne som mine tidligere bøger på *Basic Books*; og til min forlagskonsulent, Linda Carbone. Også en stor tak til de mange, mange kolleger og venner, som ikke pludselig fik travlt, når jeg dukkede op med en ny stak papirer i hånden, men gav mig kritik, opmuntring og trøst. Det har været en lang proces, og nogle af navnene er utvivlsomt smuttet fra mig undervejs. Men jeg vil gerne takke: Pat Baumgardner, Helen Blau, Michele Carter, Isabel Davis, Stanley Elkin, John Felstiner, Albert Guerard, Maclin Guerard, Ruthellen Josselson, Herant Katchadourian, Stina Katchadourian, Marguerite Lederberg, John L'Heureux, Morton Lieberman, Dee Lum, K.Y. Lum, Mary Jane Moffatt, Nan Robinson, min søster Jean Rose, Gena Sorensen, David Spiegel, Winfried Weiss, min søn Benjamin Yalom, mine medicin- og psykologistuderende på Stanford 1988 og

min sekretær Bea Mitchell, som gennem ti år renskrev de tanker og kliniske noter, hvoraf disse beretninger udspringer. Nu som før er jeg Stanford University taknemmelig for, at jeg her fandt den opbakning, den akademiske frihed og det intellektuelle fællesskab, som er så afgørende for mit arbejde.

Jeg står i dyb gæld til de ti patienter, som smykker disse sider. Bortset fra én, som døde, inden jeg afsluttede arbejdet, har de alle læst hele deres historie igennem og godkendt den til offentliggørelse. De har hver især kontrolleret og sagt god for sløringen af deres identitet; mange tilbød redaktionel bistand; én (Dave) gav mig titlen til sin historie; nogle fandt, at sløringen var unødigt omfattende og opfordrede mig til at gå tættere på; et par blev ubehageligt berørt af mine personlige bekendelser eller af nogle af de dramatiske friheder, jeg har tiltaget mig, men gav mig ikke desto mindre både deres accept og velsignelse i håb om, at bogen vil blive til glæde for terapeuter og/eller andre patienter. Jeg er dem alle dybt taknemmelig.

Disse beretninger er autentiske, men jeg har måttet ændre på mangt og meget for at beskytte patienternes identitet. I mange tilfælde har jeg skiftet aspekter af en patients identitet og livsomstændigheder ud med andre, men på det symbolske plan ækvivalente; et par steder har jeg omplantet bestemte træk af en anden patients identitet til hovedpersonen. Dialogen er ofte fiktiv og mine personlige refleksioner rekonstruerede. Sløringen er så omfattende, at den i hvert enkelt tilfælde kun kan gennemskues af patienten selv. Skulle der blandt læserne være nogle, som mener at genkende en af de ti, er jeg derfor sikker på, at de tager fejl.

Alle navne og andre oplysninger, som kunne tjene til at identificere personerne i denne bog, er ændret.

